pavoalg CQA

EXCURSIE-RAPPORT.

Provincie : Drento.

Datum : 25 juni 1959.

Gemeente : Rolde.

Waarnemer : H.J. Verhoeven.

Kaartblad : 12 G.

Plas ten westen van Papenvoortsbrugje. PV 44. (Stantsnatuurreservaat.)

Terrein:

De plas heeft een onregelmatige vorm. De grootste lengte bedraagt ongeveer 220 - 230 m. Omdat de plas plaatselijk sterk in karakter varieert, worden drie delen onderscheiden: A, B en C.

Deel A is de n.o. uitloper van de plas welke slechts een nauwe verbinding heeft met de rest. Deel B omvat het grootste deel van het open water. Deel C is de z. uitloper van plas B. (De verbinding tussen deze is echter nogal breed.)

Geografische ligging:

De plas is gelegen op ongeveer 500 m ten westen van het Papenvoortsbrugje (in het gehucht Papenvoort).

Milieu:

De diepte is in alle drie de delen ongeveer gelijk: 60 - 65 cm; er zijn echter plaatselijke ongelijke stukken in de bodem.

In A lopen de oevers langzaam in het water af. Ten dele geldt dit ook voor B, doch soms zijn de oevers daar ook steil, vooral aan de zuidzijde. Plas C heeft aan de westzijde een brede verlandingszone, overgaand in een hoogveenoever. Aan de oostzijde zijn de oevers onregelmatig en steil. Op grote pollen van Juncus effusus broeden hier kapmeeuwen.

In alle drie de delen werd de pH gemeten 5,4.

Het water in A en B was betrekkelijk helder; er lag op de bodem een dikke veenmodderlaag. In C was het water zeer donker van kleur; ook daar werd de bodem door een veenmodderlaag bedekt. De omgeving wordt gevormd door een Callunaheide, welke recent is afgebrand, aan de o.-en z.o.zijde en door een weiland aan de w.zijde.

Tussen het weiland en de plas loopt een sloot, welke betrekkelijk diep is uitgegraven. Met het materiaal dat is vrijgekomen,
zijn de oevers van deze sloot opgehoogd. Zeer recent heeft men een
greppel gegraven, welke de sloot met de plas verbindt. Deze greppel
is ongeveer 45 cm diep. Er is zo een groot eutrophiëringsgevaar
ontstaan. De oevers van plasgedeelte C doen vermoeden, dat hier
vroeger veen is uitgestoken; wellicht geldt dit voor de hele plas.

Geologische en Bodemkundige gegevens:

Geologische kaart 12 (Assen) kwartblad IV geeft voor de omgeving een fluvioglaciaal dek met fijne tot middelkorrelige zanden,
soms met noordelijk morenegruis. Dikte meer dan 20 dm. Op deze
oorspronkelijke zandbodem heeft zich hoogveen gevormd met een oorspronkelijke dikte van in het algemeen meer dan 20 dm, thans geheel
of gedeeltelijk afgegraven.

Bodemkaart 12 oost van de Stichting voor Bodemkartering vermeldt voor dit object niet lemige lage boszandgronden en lage
heidegronden. Eikengronden (lage trap), schiere eikengronden en
lage heidegronden (type 204).

Vegetatie:

Plas A.

In het open water (ongeveer 30 x 40 m²): gedeeltelijk afgestorven Sphagnum cuspidatum var. plumosum, Drepanocladus fluitans en Cladopodiella fluitans. In de oostpunt was een prachtige bloeiende vegetatie van Juncus bulbosus aanwezig. Hier werd een opname gemaakt (BV 027).

Op de oevers aan de o..., z.. en n.zijde een betrekkelijk verbrokkelde vegetatie met op de lagere delen: Sphagnum cuspidatum, Eriophorum angustifolium, Agrostis canina en Carex curta, terwijl hier op de hogere delen Eriophorum vaginatum, Molinia coerulea, Carex nigra, Erica tetralix en in de moslaag plaatselijk Polytrichum commune het aspect bepalen. De w. oever wordt gevormd door een 5 - 8 m brede verlandingszone welke overgaat in jong hoogveen. Deze w. oever vormt de grens
tussen A en B. Hierin komen vooral Eriophorum angustifolium en
Sphagnum cuspidatum voor, met minder talrijk Juncus effusus en
Carex curta. Hoger volgen dan vooral Eriophorum vaginatum en
Molinia coerulea, welke samen de begroeiing vormen van de o.oever
van B.

Plas B.

Plas B hoeft een nauwe verbinding met A. In het open water treft men dezelfde planten aan als in A, waarbij Juncus bulbosus weer voorkeur heeft voor de ondiepere gedeelten met een harde zandbodem. In enkele inhammen werd Eleocharis palustris gevonden, soms (w.oever) drijftillen vormend samen met Sphagnum cuspidatum.

De oevervegetatie lijkt veel op die van deel A. Plaatselijk is Juncus effusus zeer talrijk. Verder treft men hier behalve de reeds genoemde soorten nog aan: Andromeda polifolia (weinig), Oxycoccus palustris, Dryopteris cristata en Betula pubescens.

Het talrijk voorkomen van Juneus effusus aan de w.zijde van het terrein wordt veroorzaakt door het nabijgelegen weiland. Men heeft thans het weiland met een sloot van het reservaat gescheiden.

Operemerkt moet worden, dat behalve Eleocharis palustris ook Eriophorum angustifolium aan de w.zijde talrijk voorkomt. De plant vormt er een 5 tot 10 m brede zone. Het veen is ter plaatse 55 cm dik.

Oxycoccus palustris heeft zich vooral gevestigd op de berm langs de sloot, welke ontstaan is door het uitgraven. Plas C.

Deze heeft een brede verbinding met B. Vooral de zeer goed ontwikkelde verlandingszone en het hoogveen zijn hier zeer belangrijk.
De breedte van deze zone bedraagt 15 - 20 m. Hierin komen voor:
Sphagnum cuspidatum, Eriophorum angustifolium, Agrostis canina.
Drosera rotundifolia, Carex curta, Oxycoccus palustris, Andromeda
polifolia, Erica tetralix, Eriophorum vaginatum en Molinia coerulea.
Plaatselijk ook Drepanocladus fluitans en Aulacomnium palustre in
de moslaag en ook kiemplanten van Betula pubescens. In deze vegetatie werd een opname remaakt (EV 026).

Plas C heeft zeer veel Juncus effusus op alle oevers behalve op de w.oever. Ook grote pollen in het open water. In dit deel van het terrein broeden de kapmeeuwen.

De o.oever van C is zandig. Behalve Juncus effusus zijn Eriophorum vaginatum, Eriophorum angustifolium en Carex nigra zeer talrijk. Er staat één grote struik Myrica gale op de grens tussen B en C.

Fauna:

Het aantal kapmeeuwen werd op 20 - 30 paar geschat. Voorts hielden zich in en boven het terrein op: kieviten, zwarte stern, torenvalk (2), zomertaling en scholekster.

Conclusie:

De plas heeft het karakter van een uitgestoken veenplas. Plaatselijk bevindt zich nog oud veen en treedt nieuwe verlanding op.

Het oorspronkelijk voedselarme karakter is plaatselijk onduidelijk geworden als gevolg van een overwoekering van de vegetatie door Juncus effusus. Twee factoren zijn hiervoor aan te wijzen: de invloed van het naburige weiland en de invloed der vogels.

Door middel van de sloot heeft men de waterhuishouding van de plas gescheiden van die van het weiland. Het nut van deze (kostbare) meatregel dreigt nooit tot uiting te komen omdat secundair toch weer een greppelverbinding tussen plas en sloot is aangelegd. De reden hiervan is duister aan de waarnemer. Voorts komt hem het talud van de oevers der sloot te steil voor (op enkele plaatsen instortingen).

In hoeverre de tweede factor, de invloed der vogels, een bedreiging voor de vegetatie vormen is niet na een bezoek te beoordelen. Wellicht dient men uitbreiding der kapmeeuwkolonie tegen te gaan om de hoogveenvegetatie te beschermen.

Vegetatiekundig is het hoogveen aan de w.zijde belangrijk. Men vindt het Sphagnum europaeum vertegenwoordigd met de verbondskensoorten Oxycoccus palustris, Andromeda polifolia en Eriophorum vaginatum. Het zeldzame levermos <u>Cladopodiella fluitans</u> is in het open water een differentiërende soort voor het <u>Isoëteto-Lobeliëtum</u>. Dit is een gezelschap typisch voor uitgesproken oligotrooph water. Bovengenoemde eutrophiërende factoren (greppel en meeuwen) kunnen dit gezelschap vernietigen.

Waarom wordt dit natuurreservaat niet beter onder controle gehouden?

Opnamen PV 44. 25-6-1959.

Nummer opname:	BV 026.	BV 027.
Waterstand in cm	-12	+15
Oppervlak onderdeel in m ²	30 x 15	10 x 15
Oppervlak proefveld in m ²	1 <u>x</u> 2	2 x 2
Totale bedekking in $\%$	100	95
Bedekking moslaag in %	100	n-ma
Bedekking kruidlaag in %	60	-
Hoogte kruidlaag in cm	50	-
Eloidenlaag in %	-	70
Helophytenlaag in $\%$	-	35
Eriophorum angustifolium	2.2fr.	-
Oxycoccus palustris	2.3fr.	dange
Andromeda polifolia	2.2v	-
Drosera rotundifolia	1.2kn	_
Agrostis canina	+.1v	_
Molinia coerulea	+.2v	_
Betula pubescens	r.1 kiemplant	-
Sphagnum cuspidatum	Prints	4.4(var.plumosum)
Juneus bulbosus	-	3.4fl.
Drepanocladus fluitans	+.2v	1.2
Cladopodiella fluitans	-	+.1
Sphagnum cf. recurvum	5.5	_

Bijzonderheden bij de opnamen. PV 44.

Opname BV 026.

Pleats der opname: In hoogveenvegetatie aan de w.zijde ongeveer op de grens van deel B en deel C. Datum: 25 juni 1959.
Waarnemer: H.J. Verhoeven.

Dikte van het hoogveen: 65 cm. Waterstand:-12 cm. uitgeknepen Sphagnum:4,8 water: 5,1

Begrenzing: Waterzijde: vegetatie van Eleocharis palustris + Juncus effusus. Landzijde: hoogveen met meer Molinia coerulea.

Boring: Na 65 cm hoogveen 15 cm vette zwarte venige laag, hieronder fijn donkerbruin gewolkt zand met fijn grint.

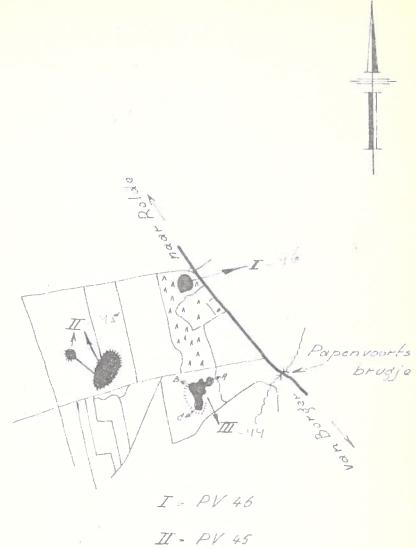
Opname BV 027.

Plaats der opname: Oostzijde van plas A in het open water. Datum: 25 juni 1959. Waarnemer: H.J. Verhoeven.

Vegetatie van Juncus bulbosus en Sphagnum cuspidatum. Water-stand: 15 cm. pH:5,4.

Boring: 15 cm donkerbruin gewolkte zandige vette laag met organisch materiaal. Naar onder toe bevat deze laag tamelijk grof grint.

PLAS TEN WESTEN VAN PAPENVOORTSBRUGJE gemie ROLDE

III = PV 44

Top. Kaartbl. 129 (Schad | 1:25000)

RIVON ne 276 k DC